

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๓/๒๕๕๕

วันที่ ๒๔ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ ประธานกรรมการบริหาร	สังกัด	องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒ กรรมการบริหาร	สังกัด	องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ กรรมการบริหาร	สังกัด	องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัด	องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๕ หัวหน้าส่วนโยธา	สังกัด	องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและการใช้รถยนต์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

๑. ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายค่าก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๑,๖๕๐ ตารางเมตร จำนวนเงิน ๘๗๑,๓๒๑ บาท และได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วย คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และแต่งตั้งคู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้ควบคุมงาน ตามบันทึกข้อความขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตกลงจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ก่อสร้าง ให้ทำการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๑,๖๕๐ ตารางเมตร พร้อมไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ เมตร ถนนหมู่ที่ ๒ ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ค่าจ้างเป็นเงิน ๘๗๑,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕

ในระหว่างดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาดังกล่าว ราษฎรหมู่ที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลทำการก่อสร้างถนนต่อเติมอีก ๓๐ เมตร จากเดิมที่กำลังก่อสร้าง ๓๓๐ เมตร รวมเป็น ๓๖๐ เมตร เนื่องจากจุดที่ต่อเติมเป็นทางที่มีร่องเขา ทางน้ำฝน หน้าฝนการสัญจรไปมาลำบาก ราษฎรได้รับความเดือดร้อนมาก คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจึงเห็นชอบให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก่อสร้าง ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ เพิ่มเติมอีก ๓๐ เมตร โดยคู่กรณีที่ ๑ แฉ่งว่าจะเบิกจ่ายเงินให้เมื่อมีงบประมาณ ผู้รับจ้างได้ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กแล้วเสร็จในคราวเดียวกัน รวมระยะทาง ๓๖๐ เมตร และได้ส่งมอบงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๓๐ เมตร พร้อมขอเบิกเงิน จำนวน ๘๗๑,๐๐๐ บาท ตามหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ คู่กรณีที่ ๕ ได้จัดทำบันทึกรับรองผลการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมงาน ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕ โดยรับรองว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างตามรายการในสัญญา และได้ส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ แล้วเห็นว่าถูกต้องเรียบร้อยและเป็นไปตามรายละเอียดในแบบแปลนทุกประการ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ทำการตรวจรับงานจ้างดังกล่าวแล้วตามใบตรวจรับงานจ้างลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๕ องค์การบริหารส่วนตำบลได้เบิกจ่ายเงิน จำนวน ๘๗๑,๐๐๐ บาท และผู้รับจ้างได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๕

ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยตั้งงบประมาณในส่วนของหน่วยงาน ส่วนโยธา เป็นค่าก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร จำนวนเงิน ๙๙,๘๒๕ บาท และได้แต่งตั้งคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง และแต่งตั้งคู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้ควบคุมงานตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลที่ ๐๒๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตกลงจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ให้ทำการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พร้อมไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ เมตร ค่าจ้างตามสัญญา ๙๙,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๖

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๐ เมตร และขอเบิกเงิน จำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท ตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖ คู่กรณีที่ ๕ ได้จัดทำบันทึกรับรองผลการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมงาน ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ โดยรับรองว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างตามรายการในสัญญา และได้ส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖ แล้วเห็นว่าถูกต้องเรียบร้อยและเป็นไปตามรายละเอียดในแบบแปลนทุกประการ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้จัดทำใบตรวจรับงานจ้างลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ โดยรับรองว่า ผู้รับจ้าง

ได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายโดยปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามแบบและรายละเอียดทุกประการ คู่กรณีที่ ๕ ในฐานะหัวหน้าส่วนโยธา ได้ขอเบิกเงินค่าจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ จำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท และลงลายมือชื่อเป็นผู้เบิก ตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๔๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ และคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จ่ายเงินให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ผู้รับจ้าง และผู้รับจ้างได้รับเงิน จำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท แล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๐๐๑ เลขที่ ๐๐๐๑ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๑ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถยนต์ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน นข ๙xx และแต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๕ หัวหน้าส่วนโยธา ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถยนต์กระบะ ๒ ตอน ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน ข ๘xxx และกำหนดให้การขออนุญาตใช้รถยนต์ส่วนบุคคลให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร การใช้รถยนต์ในพื้นที่ให้ขออนุญาตปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการใช้รถยนต์นอกเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้ขออนุญาตประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้รับผิดชอบรถยนต์ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน นข ๙xx มาตั้งแต่งองค์การบริหารส่วนตำบลจัดซื้อมาเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๒ เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถยนต์คันดังกล่าวแล้ว คู่กรณีที่ ๑ ได้นำไปใช้ระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่ในการใช้รถยนต์มิได้จัดทำใบขออนุญาตใช้รถยนต์และสมุดบันทึกการใช้รถยนต์ และได้นำรถยนต์ไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักของตนเองซึ่งอยู่ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลประมาณ ๘ กิโลเมตร

ส่วนคู่กรณีที่ ๕ เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถยนต์กระบะ ๒ ตอน ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน ข ๘xxx แล้ว ก็ได้นำรถยนต์คันดังกล่าวไปใช้ระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ โดยมีการบันทึกการใช้รถในสมุดบันทึกการใช้รถยนต์แต่การบันทึกไม่เป็นปัจจุบันรถยนต์ดังกล่าวส่วนใหญ่นำไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักของตนเอง ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่และอยู่ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบล ประมาณ ๓๕ กิโลเมตร

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๕ ตำแหน่ง หัวหน้าส่วนโยธา ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ยาว ๓๐ เมตร ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๐๒๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๕ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๙ กำหนดให้ผู้ควบคุมงานก่อสร้างมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจางนั้น ๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ โดยสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานจางได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตามก็สั่งให้หยุดงานนั้นเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดแล้วแต่กรณีไว้ก่อน จนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง และให้รายงานคณะกรรมการตรวจการจางทันที

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าแบบรูป รายการละเอียดหรือข้อกำหนดในสัญญามีข้อความขัดกันหรือเป็นที่คาบคองได้มาถึงแม้ว่างานนั้นจะได้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา แต่เมื่อสำเร็จแล้วจะไม่มั่นคงแข็งแรง หรือไม่เป็นไปตามหลักวิชาช่างที่ดี หรือไม่ปลอดภัย ให้สั่งพักงานนั้นไว้ก่อนแล้วรายงานคณะกรรมการตรวจการจางโดยเร็ว

(๓) จัดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวันพร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน หรือการหยุดงานและสาเหตุที่มีการหยุดงานอย่างน้อยสองฉบับ เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจางทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุเมื่อเสร็จงานแต่ละงวด โดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการเพื่อประกอบการตรวจสอบของผู้มีหน้าที่

การบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย

(๔) ในวันกำหนดลงมือทำการของผู้รับจ้างตามสัญญา และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวด ให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ ให้คณะกรรมการตรวจการจางทราบภายในสามวันทำการนับแต่วันถึงกำหนดนั้น ๆ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๕ ได้จัดทำบันทึกรับรองผลการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมงาน ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยรับรองว่า งานจางเหมาะก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ยาว ๓๐ เมตร ตามสัญญาจางเลขที่ ๐๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้าง

ตามรายการในสัญญา งานถูกต้องเรียบร้อยและเป็นไปตามรายละเอียดในแบบแปลนทุกประการ ทั้งที่มีได้ มีการควบคุมงานจริงเนื่องจากถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ยาว ๓๐ เมตร ได้มีการก่อสร้างไว้ก่อนแล้ว ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ก่อสร้าง ผู้รับจ้าง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ และคู่กรณีที่ ๕ ก็ทราบข้อเท็จจริงเนื่องจากเป็นผู้ควบคุมงานตามสัญญาดังกล่าวด้วย ซึ่งการจัดทำเอกสารดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงินค่างานที่ได้ก่อสร้างไว้ก่อนแล้วให้แก่ผู้รับจ้าง

การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ และเป็นผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ผู้รับจ้าง ตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๔๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ และผู้รับจ้างได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๐๐๑ เลขที่ ๐๐๐๑ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ ผู้ควบคุมงาน เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ซึ่งดำรงตำแหน่ง กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง งานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ยาว ๓๐ เมตร ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๐๒๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๘ กำหนดให้คณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้าง มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์รวมทั้งรับทราบหรือพิจารณา การสั่งหยุดงานหรือพักงานของผู้ควบคุมงาน แล้วรายงานประธานกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

(๒) การดำเนินการตาม (๑) ในกรณีมีข้อสงสัย หรือมีกรณีที่เห็นว่าตามหลักวิชาการช่างไม่น่าจะเป็นไปได้ ให้ออกตรวจงานจ้าง ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ โดยให้มีอำนาจ สั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาการช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา

(๓) โดยปกติให้ตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ประธานกรรมการ ได้รับทราบการส่งมอบงาน และให้ทำการตรวจรับให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด

(๔) เมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนด ในสัญญาแล้วให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และให้ทำใบรับรองผล การปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะงวดแล้วแต่กรณี โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับ มอบให้แก่ผู้รับจ้าง หนึ่งฉบับและเจ้าหน้าที่พัสดุหนึ่งฉบับ เพื่อทำการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินขององค์การ บริหารส่วนตำบล และรายงานให้ประธานกรรมการบริหารทราบ

ในกรณีที่เห็นว่าผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรืองวดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานประธานกรรมการบริหารผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบหรือสั่งการ แล้วแต่กรณี

(๕) ในกรณีที่กรรมการตรวจการจ้างบางคนไม่ยอมรับงาน โดยทำความเห็นแย้งไว้ให้เสนอ ประธานกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาสั่งการ ถ้าประธานกรรมการบริหารสั่งการให้ตรวจรับงานจ้างนั้นไว้ จึงจะดำเนินการตาม (๔)

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ คณะกรรมการตรวจการจ้าง งานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ยาว ๓๐ เมตร ตามสัญญาเลขที่ ๐๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๖ ได้จัดทำใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ โดยไม่ได้มีการตรวจรับงานจริง เนื่องจาก ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กดังกล่าวได้มีการสร้างไว้ก่อนแล้วในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ โดยเป็นการก่อสร้างถนน เพิ่มเติมจากสัญญาจ้างเลขที่ ๐๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ และคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ ก็ทราบข้อเท็จจริงเนื่องจากได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างตามสัญญาจ้างดังกล่าว และยัง ได้ร่วมประชุมในการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เพื่อนำมาจ่ายให้แก่ผู้รับจ้าง ที่ทำการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ยาว ๓๐ เมตร ด้วย

การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๘ (๔) โดยมีชอบ และเป็นผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ผู้รับจ้าง ซึ่งมีใช้ผู้ก่อสร้างจริง และผู้รับจ้างได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ คณะกรรมการตรวจการจ้าง เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๐ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร จำนวนเงิน ๙๙,๘๒๕ บาท อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนโยธา ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๓๙ ได้กำหนดให้การเบิกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานเจ้าของงบประมาณขอเบิกกับหน่วยงานคลัง โดยให้หัวหน้าหน่วยงาน ผู้ขอเบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงิน และการเบิกเงินต้องมีหลักฐานการเบิกเงินเพื่อเป็นการตรวจสอบ ดังนั้น จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๕ หัวหน้าส่วนโยธา ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานเจ้าของงบประมาณ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เบิกเงิน สำหรับคู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและมีอำนาจในการอนุมัติเบิกจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๖๑ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้บังคับบัญชาตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๗ กำหนดว่า

ข้อ ๓๙ การเบิกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้หน่วยงานเจ้าของงบประมาณขอเบิกกับหน่วยงานคลัง โดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้ขอเบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงินและให้วางฎีกาตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด

การเบิกเงินต้องมีหลักฐานการเบิกเงินเพื่อเป็นการตรวจสอบ และให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในหลักฐานการเบิกที่เป็นภาพถ่ายหรือสำเนาทุกฉบับ

ข้อ ๔๗ ยกเว้นกรณีกำหนดไว้ในข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือค่าทำของ ให้มีเอกสารประกอบฎีกา ดังนี้

(๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือส่งจ้าง

(๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สิน หรือมอบงาน

(๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงาน

เอกสารหลักฐานดังกล่าวจะใช้ภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองก็ได้

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๕ ตำแหน่ง หัวหน้าส่วนโยธา ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานเจ้าของงบประมาณ ได้ลงลายมือชื่อขอเบิกเงินค่าก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร จำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท ตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายเลขที่ผู้เบิก ๔๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ผู้รับจ้าง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๖ โดยไม่มีการก่อสร้างถนนจริงและผู้รับจ้างดังกล่าวมิได้ทำการก่อสร้างถนนตามสัญญาแต่อย่างใด ซึ่งคู่กรณีที่ ๕ ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าว และทราบว่า การตรวจรับงานจ้างเป็นไปโดยมิชอบเช่นกัน การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๗ (๓) โดยมิชอบ และเป็นผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ผู้รับจ้าง และผู้รับจ้างได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ส่วนการที่คู่กรณีที่ ๑ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้อนุมัติเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๔๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ตามที่คู่กรณีที่ ๕

ขอเบิกเพื่อจ่ายเป็นค่าก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้แก่ทางหุ้นส่วนจำกัด ค. ตามสัญญาเลขที่ ๐๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๖ โดยทราบว่าผู้รับจ้างมิได้ก่อสร้างถนนตามสัญญา เนื่องจากถนนดังกล่าวได้ก่อสร้างไว้ก่อนแล้วในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ และได้มีการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อทำการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง ในภายหลัง การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชา เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๖๑ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็น ความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคสอง และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๔ คู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๕ มีหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยยานพาหนะ ของหน่วยรับตรวจที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบ ดังกล่าวโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ ตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติและจัดให้มีการควบคุมการใช้รถยนต์ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๘/ว ๒๕๘๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการรถยนต์ของสภาตำบล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล และได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถตู้ส่วนกลาง หมายเลขทะเบียน นข ๙xx ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๓๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับรถยนต์ส่วนกลางขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยยานพาหนะขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนคู่กรณี ที่ ๕ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถยนต์กระบะ ๒ ตอน หมายเลขทะเบียน ข ๘xxx ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น จึงถือได้ว่าคู่กรณี ที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย หรือระเบียบว่าด้วยยานพาหนะขององค์การบริหารส่วนตำบล

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๕ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยยานพาหนะที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๘/ว ๒๕๘๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการรถยนต์ของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อ ๘ กำหนดให้ การใช้รถยนต์ส่วนกลางภายในเขตของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้อยู่ในความรับผิดชอบ ของบุคคลตามข้อ ๕ แต่ถ้าหากจะใช้รถยนต์ส่วนกลางออกไปปฏิบัติหน้าที่นอกเขตสภาตำบลหรือองค์การ

บริหารส่วนตำบล ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากประธานสภาตำบลหรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ตามแบบ ๑ และข้อ ๙ กำหนดให้ สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลต้องจัดให้มีสมุดบันทึกการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลประจำรถแต่ละคัน โดยอย่างน้อยให้มีข้อความตามแบบ ๒ และควบคุมการลงรายการการใช้รถยนต์ดังกล่าวให้เป็นไปตามความเป็นจริง

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถยนต์ส่วนบุคคลหมายเลขทะเบียน นข ๙xx ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๐๓๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ได้นำรถยนต์ไปใช้ระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ โดยมีได้จัดทำใบขออนุญาตใช้รถยนต์และสมุดบันทึกการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล และได้นำรถยนต์ไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักของตนเองซึ่งอยู่ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบล ประมาณ ๘ กิโลเมตร และคู่กรณีที่ ๕ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุม บำรุงรักษาและรับผิดชอบรถยนต์กระบะ ๒ ตอน หมายเลขทะเบียน ข ๘xxx ตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ได้นำรถยนต์ไปใช้ระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ โดยไม่ได้บันทึกในสมุดบันทึกการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลให้เป็นปัจจุบัน และส่วนใหญ่นำไปเก็บรักษาที่บ้านพักของตนเอง ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่และอยู่ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบล ประมาณ ๓๕ กิโลเมตร การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๘/ว ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการรถยนต์ของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อ ๘ และข้อ ๙ ซึ่งถือเป็นระเบียบแบบแผนที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดเพื่อให้หน่วยงานในความควบคุมกำกับดูแลถือปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันโดยมิชอบ

การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ ได้นำรถยนต์ไปใช้และเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากราชการ โดยไม่ได้จัดทำใบขออนุญาตใช้รถยนต์และสมุดบันทึกการใช้รถยนต์ หรือบันทึกการใช้รถยนต์ในสมุดบันทึกการใช้รถยนต์แต่บันทึกไม่เป็นปัจจุบัน นั้น ทำให้ไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าคู่กรณีได้นำรถยนต์ไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการหรือไม่ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยกรณีนี้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เรียกให้คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ คืนเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งคู่กรณีที่ ๑ ได้คืนเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว จำนวน ๖๒,๔๒๕.๘๓ บาท และคู่กรณีที่ ๕ ได้คืนเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว จำนวน ๒๘,๒๑๖.๙๙ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ สำหรับคู่กรณีที่ ๑ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการใช้รถยนต์ กลับปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง

และอนุญาตให้คู่กรณีที่ ๕ นำรถยนต์ไปใช้โดยไม่ถูกต้อง การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ประกอบข้อ ๔๙ และข้อ ๕ ฐานเป็นผู้บังคับบัญชากระทำความผิดหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ต้องรับโทษปรับทางปกครองในชั้นที่สูงกว่าอัตราโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นหนึ่งชั้น โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชา เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑.๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคสอง และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่เนื่องจากการก่อสร้างจริงและจำนวนเงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องเป็นจำนวนไม่มาก จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุดโดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน

๑.๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ประกอบข้อ ๔๙ และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ แต่เนื่องจากได้خذใช้เงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงคืนแก่ทางราชการแล้ว จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุดโดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน

คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ รวม ๒ ข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน รวม ๑๔ เดือน ค่าตอบแทนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๘๔,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นสี่พันบาท) แต่เนื่องจากคู่กรณีพ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว จึงให้ชำระค่าปรับทางปกครองดังกล่าวทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่กรณีนี้มีการก่อสร้างจริงและจำนวนเงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องเป็นจำนวนไม่มาก จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุด โดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน ค่าตอบแทนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๓๖,๐๐๐ บาท (สามหมื่นหกพันบาท) แต่เนื่องจากคู่กรณีพ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว จึงให้ชำระค่าปรับทางปกครองดังกล่าวทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่กรณีนี้มีการก่อสร้างจริงและจำนวนเงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องเป็นจำนวนไม่มาก จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุด โดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน ค่าตอบแทนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๓๖,๐๐๐ บาท (สามหมื่นหกพันบาท) แต่เนื่องจากคู่กรณีพ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว จึงให้ชำระค่าปรับทางปกครองดังกล่าวทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๔. การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่เนื่องจากมีการก่อสร้างจริงและจำนวนเงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องเป็นจำนวนไม่มาก จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุดโดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๐,๖๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๙๕,๔๐๐ บาท (เก้าหมื่นห้าพันสี่ร้อยบาท) โดยให้ชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓,๙๗๕ บาท (สามพันเก้าร้อยเจ็ดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน

๕. การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๕.๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่เนื่องจากมีการก่อสร้างจริงและจำนวนเงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องเป็นจำนวนไม่มาก จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุดโดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน

๕.๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่เนื่องจากการก่อสร้างจริงและจำนวนเงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องเป็นจำนวนไม่มาก จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุด โดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน

๕.๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ แต่เนื่องจากการชดใช้ เงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงคืนแก่ทางราชการแล้ว จึงให้ลงโทษขั้นต่ำสุดโดยกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับ เงินเดือน ๒ เดือน

คู่กรณีทั้ง ๕ กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่ กำหนดว่าการกระทำความผิดทุกข้อ รวม ๓ ข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัย ทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน รวม ๒๐ เดือน โดยการกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ประกอบข้อ ๕ และการกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองเท่ากับ เงินเดือน รวม ๑๘ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๘,๖๑๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครอง ๑๕๔,๙๘๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นสี่พันเก้าร้อยแปดสิบบาท) และการกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๘ ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน รวม ๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๗,๗๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครอง ๑๕,๕๖๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันห้าร้อยหกสิบบาท) รวมเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๗๐,๕๔๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นห้าร้อยสี่สิบบาท) โดยให้ชำระ ค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๗,๑๐๖ บาท (เจ็ดพันหนึ่งร้อยหกบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน

นายพิศิษฐ์ สีสาวชิโรภาส

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาการแทน
ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ปฏิบัติหน้าที่
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน